

Creatief met afval in Leopoldsburg

Leopoldsburg - Karima Boutliss, opbouwwerker in ontmoetingshuis Ons Centrum: "Op woensdagnamiddag hebben we ons opendeurmoment. Dan kunnen mensen gewoon in- en uitlopen, samen een kop koffie drinken, een babbeltje slaan... Maar onze bezoekers wilden ook iets omhanden hebben. En al snel leefde het idee om iets creatiefs te doen.

Onder impuls van mijn voorganger, een creatieve vrijwilliger en een stagiaire met een zwak voor duurzaamheid, werd de link al snel gelegd... een afvalproject!

Afvalmonster

We sloegen de handen in elkaar en gingen creatief aan de slag met afval. Samen creëerden we het Afvalmonster dat we tijdens de Week van de Amateurkunsten op het podium tentoongesteld. De reacties van het publiek waren zeer lovend en de creatievelingen ontvingen heel wat felicitaties. Iedereen hield er een positief gevoel aan over.

Samen hebben we iets kunnen realiseren dat enthousiast onthaald werd. Dit smaakt natuurlijk naar meer! Op de volgende Week van de Amateurkunsten staan we er terug met een nieuwe creatie." KF

Tijdens de Week van de Amateurkunsten werd het Afvalmonster tentoongesteld aan het grote publiek.

RIMO

INFORMATIE VAN HET OPBOUWWERK IN LIMBURG

OKT - NOV - DEC 2011 | Nr.4

BELGIE-BELGIQUE
P.B.
3500 HASSELT 1
12/2853

JAARGANG 14
DRIEMAANDELIJXS

P509242

ONTMOETINGEN IN HET OPBOUWWERK

Ont-moeten, even niet-moeten

"Ik kom hier voor een babbel", antwoordt Sonja als ik haar vraag waarom ze zo graag naar het Trefpunt Soma komt. "Thuis zit ik toch maar alleen. Ik kan er praten met andere mensen die er komen of iets vragen aan de opbouwwerkers. We doen samen ook toffe dingen zoals een uitstap maken". Jef uit Het Open Poortje verwoordt het zo: "Toen mijn vrouw enkele jaren geleden stierf, was ik blij dat iemand me eens meenam naar de groep. Ik voelde me er meteen thuis en ben blijven komen. Ik zet me ook graag in voor anderen en dat gaat nu we een eigen ontmoetingsruimte hebben."

Op 17 oktober kwamen de Limburgse armoedeverenigingen samen om actie te voeren ter gelegenheid van de Werelddag van Verzet tegen Extreme Armoede.

Aan de uitbouw van plaatsen waar maatschappelijk kwetsbare mensen kunnen inlopen en elkaar kunnen ontmoeten, hecht RIMO Limburg veel belang. In de meeste buurten gaat het om een buurthuis, soms zelfs een kiosk in openlucht, in dorpen kan dat het dorpsrestaurant zijn. In de gemeenten waar we werken met groepen van mensen in armoede, kan de opbouwwerker meestal beschikken over een vaste ruimte waar mensen een of meerdere keren per week samenkomen voor georganiseerde activiteiten of voor informele ontmoetingen bij een kop koffie of thee. De opbouwwerker betreft de mensen dan zoveel mogelijk bij de uitbouw van het ontmoetingsgebeuren, geeft hen taken, laat hen meebeslissen over de inrichting, de afspraken, de activiteiten...

Zorgen delen

Waarom vinden wij en de mensen zelf dat zo belangrijk? Ont-moeten, even niet-moeten, even niet denken aan alle problemen die thuis op je wachten. Mensen

kunnen in een ontmoetingsruimte, trefpunt of buurthuis hun miserie voor een tijdje vergeten. Ze kunnen er ook andere mensen ontmoeten, mensen met wie ze hun zorgen en bekommernissen kunnen delen. Vaak zijn die immers voor een stuk dezelfde: rekeningen die zich opstapelen, een van de kinderen die het moeilijker heeft op school, problemen met hun gezondheid, de verwarming die het laat afweten, gewoon angst voor de dag van morgen...

Zingeving

Ten slotte kunnen mensen er ook in hun kracht komen, ze kunnen er betekenis geven aan hun eigen leven én aan het leven van anderen. Vaak krijgen ze er immers een stukje verantwoordelijkheid: over de keuken, over het opdienen, over sommige aankopen, de tweedehandskledingwinkel, een stukje boekhouding... Ieder naar eigen vermogen. Door deze vormen van participatie zetten mensen de geboden kansen om in vaardigheden en zingeving. Ze 'krijgen' niet alleen heel wat in zo'n

ontmoetingsplaats, maar mogen en kunnen er ook iets 'geven' van zichzelf. Dat alleen al doet mensen groeien.

Politieke opdracht

Het is ook een uitgelezen vertrekbasis voor de opbouwwerker om aan zijn politieke opdracht te werken: deze groep mensen kan haar stem laten horen bij het beleid: het lokale beleid, de directie van de huisvestingsmaatschappij, het onderwijsbeleid... Welk thema men aansnijdt, is afhankelijk van de vragen, signalen die leven bij de groep. Zo proberen we effectief te werken aan een 'sociale correctie' van het beleid.

Dankzij inloophuizen en ontmoetingsplaatsen kunnen kwetsbare mensen hun sociale, psychische en fysieke ruimte vergroten. Dat is belangrijk als tegenpool voor de beperkte ruimte in hun eigen huis en vaak in hun eigen hoofd. Ruimte geeft openheid naar jezelf en anderen, en vergroot je veerkracht. LS

Stef Vandebroek directeur
Claudia Mellebeek adjunct-directeur
Marcel Kerif voorzitter

COLOFON

Teksten: Liesbeth Smeyers, Jef Lingier, Carine Bastiné, Peter Weyns, Geert Swennen, Katrien Franssens

Coördinatie: Geert Swennen

Eindredactie: Geert Swennen

Foto's: RIMO Limburg

Vormgeving: Kristel Moors

Druk: Drukkerij Aerts

RIMO LIMBURG

Marktplein 9 b 21
3550 Heusden-Zolder
tel. 011/22 21 96 - fax: 011/22 94 31
www.rimo.be - info@rimo.be

“Elkaar ontmoeten bevordert het sociaal weefsel”

Fons Pollaris: “Bij ontmoetingsmomenten leert men elkaar beter accepteren.”

Genk - In het buurthuis van Winterslag ontmoeten we de altijd gastvrije buurtwerker Barbara Argenti. Even later komt Fons Pollaris binnen. “Eén van onze beste vrijwilligers”, glimlacht Barbara.

Fons Pollaris: “Je vraagt me naar het belang van ontmoetingsmomenten. Eigenlijk zijn we daar constant mee bezig. Daarvoor zijn er twee manieren. De eerste is die van

samenkomsten rond een acuut probleem. Daar komen de mensen massaal op af, soms zelfs tot 300 bewoners. Italianen, Belgen, Turken, Marokkanen: het maakt niet uit, iedereen is present. Toch blijft iedereen op zijn eiland zitten ondanks hun gemeenschappelijk probleem. Een tweede manier is het organiseren van ontspannende activiteiten, zoals onze BBQ. Daar komen 250 mensen op af.

Trefpunt Soma doorbreekt de eenzaamheid

Maasmechelen - Trefpunt Soma is een ontmoetingscentrum voor mensen met een laag inkomen. Onlangs werd op de opendeurdag het kersverse logo van het Trefpunt voorgesteld. De bezoekers bogen zich ook over de vraag: waarom komen we eigenlijk naar Soma?

De bezoekers schreven een aantal antwoorden op papier neer en hingen die op aan een tak aan het plafond. Een mooie blikvanger! Achter deze korte antwoorden schuilt echter ook het verhaal van mensen. Deze verhalen willen we hier iets breder uittekenen.

Richard komt op de pc werken. Hij woont alleen en het Trefpunt is een plaats waar hij naartoe kan. Hij ontmoet er mensen en vindt het tof om bij de werking van Soma betrokken te worden. “Zo kunnen mensen hun zelfvertrouwen terugkrijgen”, zegt hij. Naast zijn opleiding bij VDAB blijft er tijd over om sociaal contact te leggen en een bezigheid te hebben.

Huishoudelijke sleur

Justine en Rita hebben een vaste dag waarop ze naar Trefpunt Soma komen. Ze willen vooral de sleur van het huishouden breken.

Rita kwam voor het eerst na de dood van haar zoon. Ze moest het huis uit om haar verdriet te verwerken. Dat lukte door met mensen te praten. “In Soma wordt nogal eens gelachen, een koffietje gedronken en wat flauwe kal verteld, dat helpt bij het verwerken van een rouwproces”, vertelt Rita. Samen gaan Rita en Justine altijd mee op uitstap met Soma. “Dan zijn we echt weer zoals kleine kinderen, gelachen dat we al hebben! Voor mijn portemonnee is een pretpark veel te duur en naar een stad gaan is te moeilijk. In groep leer je het openbaar vervoer nemen. We hadden nog nooit met de metro gereden, fantastisch was dat.”

Justine is in Soma terechtgekomen na

Hoewel we geen varkensvlees in de pasta doen, komen de moslims daar moeilijk naartoe. Ze vrezen dat er op de grill ooit varkensvlees heeft gelegen. En dat is niet halal.

Bindmiddelen

De grootste drempel is het geloof. Het geloof is - nog meer dan de cultuur - een sterk bindmiddel. Bij de eerste migratiegolf hadden de migranten allemaal dezelfde christelijke achtergrond. Dat was toen het bindmiddel. De tweede golf bestond uit moslims. Zij gaan naar activiteiten van hun moskeevereniging. De activiteiten van het buurtwerk zijn voor hen vreemd en ook overbodig. Sporadisch organiseren ze wel eens activiteiten voor heel de wijk, zoals de Iftar tijdens de ramadan. Taal is een lagere drempel die gemakkelijker te overwinnen is. Het geloof remt het wederzijds contact. Het is nochtans heel belangrijk dat mensen van verschillende culturen elkaar ontmoeten. Zo kan men elkaar beter accepteren. Het bevordert het sociaal weefsel.” JL

Justine en Rita willen vooral de sleur van het huishouden breken.

“We bouwen aan vriendschap en zelfvertrouwen”

Lummen - “In de landelijke gemeente Lummen is er meer verborgen armoede dan we vermoeden. Uit schaamte doen de mensen in armoede er alles aan om hun situatie te camoufleren. De Lummenaren kennen elkaar en hebben hun trots. Gezinnen in armoede wonen vaak geïsoleerd tussen andere dorpsbewoners. Voor deze mensen was er in Lummen geen plaats waar ze, buiten het circuit van de hulpverlening, in groep konden samenkomen. Nu komen ze samen in Het Open Poortje waar ze elkaar kunnen ontmoeten en versterken.” Aan het woord is Katleen Caymax, opbouwwerker en sterkhoudster van Het Open Poortje.

Als ik deze woorden citeer, knikken OCMW-voorzitter Birgitt Carlier en OCMW-secretaris Nadine Dethier bevestigend.

Nadine Dethier: “Wij waren heel verbaasd toen Katleen ons cijfers toonde over de Lummense armoedesituatie. De cijfers

gaven ons een extra argument om met het OCMW Het Open Poortje te ondersteunen. De gemeente huurt voor 9 jaar een mooi pand in het centrum, het OCMW betaalt de energiekosten. Het is een plek waar mensen in armoede elkaar ongedwongen kunnen ontmoeten, waar ze een eigen lokaal hebben, waar ze zich thuis voelen en waar ze allerlei bezigheden ontwikkelen. Waar ze kunnen bouwen aan een netwerk tussen verschillende partners die werken rond armoedebestrijding.”

Zelfbeeld

Birgitt Carlier: “Mensen kunnen in Het Open Poortje niet enkel terecht voor een kop koffie, om de krant te lezen of voor een babbel. In het Open Poortje verkoopt men ook tweedehands kleding, er is maandelijks een warme maaltijd die de groep zelf kookt, er zijn regelmatig infomomenten zoals vorig jaar rond goedkoop en gezond koken of dit jaar

Een inleefdag in het parlement

Maryse en haar dochter Bianca mochten plaatsnemen in de stoelen van het Vlaams parlement.

Brussel - De inleefdag over armoede die Limburgse politici in december vorig jaar liet ervaren hoe mensen met een beperkt inkomen (over)leven, kende dit jaar een vervolg. Enkele gezinnen die deelnamen aan de inleefdag, werden op hun beurt uitgenodigd door de beleidsmakers. Hanna en Maryse blikken terug op hun bijzondere uitstap naar Brussel.

Zoals op tv

Hanna: “Terwijl senator Nele Lijnen aan het werk ging in de senaat, bracht

ik een bezoek aan het parlement. Een ontzettend mooi gebouw. De hele Belgische geschiedenis vanaf 1830 wordt er afgebeeld. Al dat bladgoud... prachtig! Ik herkende het gebouw van op tv. Ik heb de politiek altijd wel een beetje gevolgd. Ik lees geen krant vanwege te duur, maar kijk wel naar het journaal en Villa Politica. 's Middags ben ik samen met Nele gaan lunchen in het Vlaams Parlement om daarna de plenaire zittingen van op de tribune te volgen. Ik vond het een heel fijne en leerrijke dag!”

In Het Open Poortje kunnen mensen in armoede elkaar ontmoeten en versterken.

met het CAD, De Winning of het Rode Kruis. Het Open Poortje is dus meer dan een vrijblijvend inloophuis. Door al die bezigheden versterkt het zelfbeeld van mensen in armoede. In Het Open Poortje bouwen we dus tegelijkertijd aan vriendschap én zelfvertrouwen”. PW

Onder de indruk

Maryse: “Toen we aankwamen in het parlement, stelde Vlaams volksvertegenwoordiger Lies Jans mijn dochter Bianca en mij voor aan haar medewerker Jeroen. Ze had onvoorzien een overleg waardoor Jeroen ons een kijkje liet nemen in de kantoren van de politici. Wist je dat voorzitter Peumans een privé badkamer heeft op zijn kantoor? Daarna kregen we een rondleiding in het Vlaams parlement. Jeroen gaf een woordje uitleg over de vele kunstwerken en borstbeelden. Ook de oude houten liften en het kokersysteem met luchtdruk waarmee men vroeger brieven verstuurde, maakten indruk. 's Middags lunchten we op het tuinterras. Lies trakteerde ons op een uitgebreid menu met vis. Wij zijn eigenlijk niet gewoon om vis te eten. Gelukkig hielp Lies Bianca bij het fileren van de vis. In de namiddag mochten we een commissie volgen van op het balkon. Voor mijn opleiding tot ervaringsdeskundige moet ik de politiek volgen. Ook Bianca leerde op school hoe de Belgische staat werkt. Dankzij ons bezoek hebben we veel bijgeleerd!” GS